AUGUSTINUS. ISIDORUS HISPALENSIS
Göttweig (?), 12. Jh.
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36527
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

maxime necessaria. Ita ut non cognoscerem uerba hec.
imbre aureu egremui fucu et templa celi et alia
uerba que meo loco si nil terreri inducerent nequa
adolescentem ponentem sibi iouem adexemplu stupri.
du spectat tabulam quandam picta inparietem ubi in
erat pictura hec iouem quo pacto dianę misisse aurum
in gremiu quondam imbre aureu fucu factu muliebri.
Et unde quem ad modu se efecerat ad libidinem quasi celesti
magisterio. Atque dm inquit. qui templa celi sumo
sonitu ecuit. Ego homuncio id ni facere ego ut illud
feci ac lubens. Hon omnino phanc turpitudinem uba
ista comodi discunt. Si phec uerba turpitudo ista
confidenti ppetrat. Hi accuso uerba qsi uasa electa
atq; pciosa si unu erroris qd in eis nob ppinabat ab
ebrus doctorib, et ni biberem cedebam. nec appellare
ad aliquem iudicem sobriu licebat. Et tam ego ds mis in
cui espectu ia secura et recordatio mea libenter hec
didici et eis delectabar miser. et ob hoc bone spei
appellabar. Sine me ds mis dicere aliqd de inge
nio meo munere tuo. inquib, ame deliramentis atteri
bat. Ponebat enim ni negotiu animę mę satis inqui
etu pmio laudis et dedecoris. vt plagaru metu
ut dicere uerba iunonis irascentis et dolentis qd ni
posset talia teucroru auertere rege. Quę nuquam
iunonem dixisse audierat. Si figmentorum poeticorum uesti
gia errantes sequi cogebam. et tale aliquid dicere
solutis uerbis quale poeta dixisset uersib, Et ille dice
bat laudabili. inquo pdignitate adumbratę psonę
irę ac doloris similior affectus eminebat uerbis